
Handling 2024 nr 38

Interpellation av Emma Altenhammar (SD) till kommunstyrelsens ordförande angående inrättandet av en styrgrupp för miljö- och klimatmål

I historiens skugga, där mäktiga ledare ofta har använt sina positioner för att forma samhällen efter en ensidig vision, finner vi många exempel där avvikande åsikter har tystats. Ett sådant exempel är hur vissa regimer under 1900-talet, i strävan efter en ideologisk renhet, skapade system där endast de som fullständigt delade den officiella linjen tilläts delta i samhällsbygget.

Detta tillvägagångssätt har likheter med de förslag som på senaste tid dykt upp i Göteborgs kommunstyrelse.

Ett nytt tilläggsyrkande i kommunstyrelsen (bilaga 1) från S, MP, V och C handlar om att inrätta en styrgrupp med målet att accelerera arbetet för att uppnå Göteborgs stadsmiljö- och klimatmål. Beslutet, som till synes ska främja vårt gemensamma arbete mot en mer hållbar framtid, bär med sig allvarliga frågetecken kring dess demokratiska grundval.

Det står klart att endast de ledamöter som uttryckligen ställer sig bakom syftet med styrgruppens arbete, dvs. de som är villiga att arbeta för att öka takten för att nå miljö- och klimatprogrammets mål och som står bakom de klimatkontrakt som Göteborgs stad har undertecknat, får vara med. Med andra ord en modern ekokammare där endast likasinnade tilläts bidra.

I nuläget nämns ingenting i yrkandet om en mekanism som tolererar åsiktsfrihet och konstruktiv debatt eller vad som sker om en medlem i styrgruppen ändrar åsikt. Det riskerar att personer blir marginaliserade eller uteslutna ur denna exklusiva klubb. Ur denna aspekt kan man även dra paralleller med våldsbejakande extremism och radikaliserings där den generella målsättningen är att avskaffa det nuvarande demokratiska tillvägagångssättet och ersätta det med en auktoritär makt och ideologisk renhet.

Det bisarra faktum att man väljer att inrätta nya administrativa grupper för att hantera miljö- och klimatmål i Göteborgs Stad är i sig talande om de utmaningar och den komplexitet som dessa mål innebär. Denna metod tycks antyda en viss orealistisk grad i hur dessa ambitiösa mål uppfattas och hanteras politiskt -istället för att direkt omsätta resurser och insatser till konkreta, mätbara förbättringar för stadens invånare och miljön, väljer man att skapa ytterligare lager av administration. Metoden torde leda till frustration även bland de mest engagerade miljöförespråkarna, som rimligtvis föredrar handling och resultat framför administrativ expansion.

Det speglar en förlorad möjlighet att kanalisera energi och resurser till faktiska miljöförbättringar, vilket understryker behovet av en mer pragmatisk och resultatinriktad approach till stadens miljöutmaningar.

Mot bakgrund av ovanstående vill jag ställa följande fråga till kommunstyrelsens ordförande Jonas Attenius (S):

1. Hur försvarar du att endast de som fullt ut stöder styrgruppens syfte tillåts delta?
2. Vilka konsekvenser väntar medlemmar i styrgruppen som ändrar åsikt och inte längre stöder den ursprungliga linjen?

Emma Altenhammar (SD)